

maa gjentage, at man burde flytte Herredskontoret for Andst og Slaugs Herred midt ud i Slaugs Herred, omtrent ved Vorbaſe, og ſaa burde man lade Forholdet blive, ſom det blev ordnet ved Loven af 16de Februar 1866. Man har anført ſom Grund for, at diſe Sogne ſkulde blive ved Andst Herred, at det var ſaa underligt, at Herredsfogden, naar han ſkulde ud i Jurisdiktionen, ſkulde kjøre 2 Mil igjennem en anden Jurisdiktion. Jeg kan ikke ſe, at deri ligger nogen Grund; han har jo hverken længere eller kortere til Herrederne, fordi han kjører gjennem en fremmed Jurisdiktion. Men Hovedſagen for mig er, at Herredskontoret ſom ſagt flyttes ud i Diſtriktet, ſaa behøver han jo ikke at kjøre igjennem en fremmed Jurisdiktion. Nu har Sogneraadet i diſe 4 gammelkjyde Sogne, ſom ligger Syd for Kolding Na, indſtillet til Juſtitsminiſteren eller maatte til Thinget, at de vønkede at blive ved Andst og Slaugs Herred. Men ſkulde den Tid komme, at Herredskontoret for Andst-Slaugs Herred blev lagt ud i Slaugs Herred, er jeg overbevist om, at de ville gjøre alt muligt for at faae nærværende Lov forandret og komme tilbage til Kolding Herred, for at kunne beholde Herredskontor i Kolding, ſom Sognene jo ligge lige ved. At Strøgodsſet i Bjert og Odby Sogne komme til at henligge under Kolding Herred, finder jeg aldeles i ſin Orden; dette Strøgods er jo meget ubetydeligt, og Herredsfogden i Kolding Herred er jo, ſaa længe vi have den nuværende Herredsfoged, kjendt baade med danſk og ſleſvigſk Ret. Derimod finder jeg det mindre rigtigt, og jeg vil henſtille til den høitærede Juſtitsminiſter at tænke nærmere derover, at man henlægger f. Ex. Diſtriktet Baſtrup, der tæller circa 600 Indbyggere, — der have ſat ſig imod en ſlig Ordning af alle Kæſter — under Andst-Slaugs Herred. I den bekjendte Lov, den ſaakaldte Incorporationslov, der er af ſamme Dato ſom Loven om Jurisdiktionsforholdene, er det jo beſtemt, at der i de forhenværende ſleſvigſke Diſtrikter er en hel Del Ting, ſom endnu ordnes efter ſleſvigſk Lov, navnlig Arveforhold, der ere opſtaaede før 1ſte April 1867, og alle de Arveforhold, ſom kunne opſtaa efter Teſtamente; ſom man i de ſleſvigſke Diſtrikter var berettiget til at oprette efter ſleſvigſke Love, til 1ſte April 1870. Vi have altsaa temmelig lang Tid frem, i hvilken der kan være Tale om at anvende ſleſvigſk Lovgivning, og jeg tror derfor, at, naar Diſtriktet ſætter ſig derimod, og naar det er bekjendt, at Herredsfogden i Andst-Slaugs Herred ikke er ſleſvigſk juridiſk Kandidat og ſaaledes ikke kjender ſleſvigſk Ret, vil det ikke være rigtigt at henlægge det omtalte Diſtrikt under dette Herred. Vel veed jeg nu godt, at det ikke ſtaar til mig at kunne forandre dette Lovforſlag; jeg er jo et meget nyt Medlem i dette Thing, og naar der har været en ſaadan Enighed i det andet Thing, ſom jeg har omtalt,

baade mellem Miniſteren, Udvalget og Medlemmerne, vil Lovforſlaget meget vanſkelig kunne forandres; men jeg har dog ikke troet at burde undlade at udtale diſe mine Betænkkeligheder for Thinget, og jeg ſkal tillade mig at henſtille til den høitærede Juſtitsminiſter, om han ikke, før Lovforſlaget bliver til Virkelighed, endnu vil overveie Sagen nøie og tænke over, om det ikke maatte være rigtigt at blive ſtaaende ved, hvad vi ſik forordnet ved Loven af 16de Februar 1866. Jeg anſer ſom ſagt denne Ordning for at være aldeles ubeldig, jeg trøſter mig til at have noget lokalt og perſonligt Bekjendſkab til Egnen, og der er Mange, der for mig have udtalt, at de fuldkommen dekte mine Anſkuelfer i den Retning. Jeg vil ganſke viſt komme til at ſtemme imod Loven.

Juſtitsminiſteren: Jeg ſkal med Hønsyn til de Bemærkninger, ſom ere fremkomne fra det ærede Medlem, give nogle Oplyſninger, ſom ſkulde tjene til i det Mindſte at gjøre det klart, hvilke mine Motiver have været; hvad Andes Motiver have været, kan jeg naturligviis ikke ſige Noget om. Jeg betragter den Tanke at flytte Herredsfogden for Anst og Slaugs Herreder ud paa Heden ved Vacance ſom opgiven. Jeg gaar ud fra, at der, ſaaledes ſom Forholdet nu ſtiller ſig, ikke let vil kunne blive Tale derom og navnlig gaar jeg ud fra, at den Tanke væſentlig maa betragtes ſom opgiven fra det Dieblit, man har ſaaet Thing- og Arreſtthiis i Kolding ogſaa for Anst og Slaugs Herreder. Derſom en ſaadan ſenere Ordning ſkulde træffes, vil det jo blive et betydeligt pekuniært Spørgsmaal, naar diſe Bygninger ſkulde opføres ude paa det Sted, hvor man har tænkt ſig, at vedkommende Herredsfoged ſkulde flytte hen. Jeg har derfor ikke tænkt mig, at denne Plan vil kunne realiteres i den nærmefte Fremtid, og jeg tror ogſaa, at man i det andet Thing eller i det Mindſte i Udvalget er gaaet ud fra, at Muligheden herfor er ſaa fjern, at den ikke egentlig fortjener at komme videre i Betragtning. Det maa jo erindres, at man ikke er forhindret fra at træffe en forandret Beſtemmelse, naar Forholdene ſkulde blive forandrede i en anden Retning. Der er jo ikke Noget i Veien for, at der ſaa kan finde en Omordning Sted med Hønsyn til Jurisdiktionsforholdene, og det vil ſaa meget lettere kunne lade ſig udføre, ſom der, naar der engang i Fremtiden vil blive Spørgsmaal derom, ikke engang vil behøves nogen Lov til at foretage Jurisdiktionsforandring; thi ſaa vil den Tid være kommen, da ſantlige diſe Netsbetjente ere gaaede over til at lønnes med faſt Løn, og ſaa vil en Henlæggelſe af nogle Sogne fra eet Herred til et andet, ſom nu ikke kan ſke uden Lov, kunne foregaa uden Lov ved kongelig Reſolution. Jeg tror derfor ikke, det kan have nogen ſtor Interelſe at ſlaa faſt, at denne Ordning kun ſkal være gjældende indtil videre, thi